

Három nap alatt a digitális nyomdászat körül

DIGITÁLIS SZAKMAI FÓRUM A KONICA MINOLTA SZERVEZÉSÉBEN

Nagy Bence

Vélhetően nemcsak a Digitális Szakmai Fórumot útjára indító Konica Minolta szervezőgárdája érezhette nagy kalandnak az október 10. és 12. között tartott rendezvényt, hanem az a legújabb trendek és technológiák iránt érdeklődő réteg is, amelyik jobbra teljesen megtöltötte a Budapest Kongresszusi Központ egyik előadótermét. A program ugyanis rendkívül ígéretesnek tűnt: két nap elméleti rész, amelyen megpróbálnak teljes áttekintést adni a digitális nyomdászattal kapcsolatba hozható valamennyi területről, majd egy délelőtti gyakorlati bemutató és egy félnapos kötetlen kerekasztal-beszélgetés az előadókkal. Így a résztvevők, a felvonultatott témák – a szoftverektől a papírokon és berendezéseken át a gazdaságosságig húzódnó – széles palettáján túl azt is megnézhették, hogy mi is van a szépen hangzó szavak mögött, valamint kételyeiket, problémáikat meg is oszthatták a szakma neves képviselőivel...

Székely Dániel, a Konica Minolta Magyarország Kft. direkt értékesítési vezetője megnyitójában elmondta, hogy noha a jelenlegi rendezvény mögött cége áll, semmiképpen nem kell a résztvevőknek attól tartaniuk, hogy csak specifikusan a Konica Minolta gépeire érvényes tudásanyaggal fognak gazdagodni. Ezt erősítette meg Radó István nyomdászmaster, aki a FairPrint konferencia szervezésében szerzett tapasztalatait használta fel a mostani rendezvény tematikájának kialakításakor. Célként elsősorban azt jelölték meg, hogy a szakmai fórumon részt vevők átfogó képet kaphassanak a digitális nyomdatechnika jelenlegi helyzetéről, és természetesen az egészséges szakmai rivalizálás jele lesz az, ha a meghívott előadók egyike-másika a saját maga által ismert rendszert mutatja be.

A felütést azért *Papp Zoltán*, a Konica Minolta magyarországi vállalatának ügyvezető igazgatója adta meg, aki felvázolta, hogy miért is áll módjában cégének a digitális nyomdászattal kapcsolatos szakmai fórumot megrendeznie. A bizhub PRO termékcsalád rövid bemutatása va-

lóban a berendezések jó műszaki tulajdonságait tárta fel, a nyomtatható papír maximális gramm-súlya és a nyomatok utófeldolgozási lehetőségei mellett azonban hangsúlyozta, hogy e technikai paramétereken túl értékesnek tartják a hosszú távú üzleti kapcsolat érdekében nyújtott szolgáltatásait, többek között azt, hogy a vásárló egy szakemberét magas színvonalon és díjmentesen ki is képezik a gép használatára.

Ezután *Radó István*, a rendezvény programjának összeállítója következett. Bár előadásának címe a digitális formakészítéshez használható programok bemutatását sejtette, a nyomdász szakember megmaradt a DTP (Desktop publishing) történetének ismertetésénél. Szavai nemcsak szakmaszeretetről árulkodtak, de elárulták, hogy a tipográfia mesterségének űzéséhez szükséges tudás birtokában is milyen nehéz feladat mives munkát készíteni, amennyiben az egyes szoftverek ehhez nem válnak megfelelő társá. Visszatekintésében a régmúlt gyakorlati problémáiról is anekdotázott, ugyanakkor szóba hozta, hogy a korábban alkalmazott ötletes kerülőutak – például a betűkódolások területén – miként okoznak gondot a mai, Unicode-alapú tördelőprogramokban.

A kávészünetet követően *Sütő Lajos*, a Színpatikusok Kft. ügyvezetője kapta meg a szót. Egy-mást követő előadásaiban külön lett volna szó

a szintani alapismeretekről és a digitális képkalkotás alapelveiről, azonban a végig feszülten figyelő közönség nehezen tudta volna elválasztani egymástól a két különböző témát. Negyven oldalas prezentációja közben a résztvevők iskolapadban érezhették magukat, azonban az előadó remek stílusával mindvégig lekötötte őket, így a fény természetével, a színterekkel és a nyomtatóprofilokkal foglalkozó gyorstalpaló egy pillanatig sem vált unalmassá. A színkezelés szakértője a mai nyomdászat legnagyobb hibáját abban látja, hogy még mindig hiányzik a munkafolyamat-alapú szemlélet, így a legtöbb esetben hiába képes a nyomda kalibrált gépeivel minőségi munkát végezni, ha az előkészítés hiányosságai miatt mégis egyfajta minta alapján történő korrekciós nyomtatásra kényszerül.

Tóth István előadásában volt az első gyakorlati bemutató, a Transeurope Kft. munkatársa ugyanis a legújabb Adobe szoftvereken tudta bemutatni a digitális betűkkel és a végkimenetként használt PDF-formátummal kapcsolatos tudnivalókat. A Unicode-alapú megoldások végleg számúzik az előkészítő műhelyekből a különböző HU-címkevel ellátott betűkészleteket, és ennek nemcsak az az oka, hogy az újabb grafikai programokkal ezek használata már igencsak körülményes, hanem az is, hogy az OpenType készletek számos újítást is tartalmaznak, melyek közül a szakember a helyzetérzékeny betűváltozatokat, a speciális ligatúrákat és a külön metszett indexszámokat mutatta be. Akik eddig nem voltak tisztában a PDF/X szabvány mibenlétével, szintén hasznos információkra tettek szert.

Kántor Ildikó, a Papyrus Hungária Zrt. alkalmazottja már kézzel fogható dolgot is hozott magával. Mint elmondta, a nagy papírgyárak számára is véget ért az az időszak, amikor kizárólag raklapnyi mennyiségben gondolkozhattak, az új digitális nyomógépekhez használható kreatív papírokból ugyanis a pár száz példányos kiszerelések a jellemzőek. Miközben a közönség lelkesen tapogatta végig az általa hozott papírmintákat, Kántor Ildikó kitért arra, hogy miben tér el a digitális nyomdagépekhez használt papír az ofszetnyomtatáshoz használttól. Az eltérő nedveségtartalom és a különböző felületi jellemzők különösen fontosak a berendezések megfelelő működésének szempontjából, így azt hangsúlyozta, hogy különösen a kreatív papírok vásárlása esetén érdemes a szerviz véleményét kikérni. Lehetséges problémaként említette meg, hogy

a különböző gépek esetén nemcsak a gramm-súlyt kell figyelni a papír vásárlásánál, hanem az egyes lapok vastagsági értékét is, valamint hogy csak az egyik vagy mindkét oldala nyomtatva lesz-e.

Első a kötészet? – tette fel a kérdést *iff. Valach András*, a Typo Grafika Szerviz Kft. ügyvezető igazgatója. Mint elmondta, kevés ügyfél rendel csak A3-as méretű posztert vagy A4-es méretű levélpapírt, így kötészeti munkálatokkal majdnem mindig számolni kell. Éppen ezért ezekből kiindulva visszafele kell haladni, amikor a nyomdai előkészítést vagy a nyomtatást tervezik. Prezentációjából átfogó képet kaphattak a résztvevők a kötészeti feladatok sokszínűségéből, és megismerkedhettek a HP különböző finishelési megoldásaival, amelyek között egyre több a teljesen automatizált berendezés.

Schmidt Dániel, a Cerberus Nyomda vezetőjének ironikus előadása zárta a napot. Egy digitális nyomdagép tulajdonosának ugyanis a kreatív papír leginkább annyit jelent, hogy nehéz vagy nem is lehet rendesen nyomtatni rá. Ha pedig magával a nyomtatással nincs is baj, az anyagában színezett papírokon fognak eltérni a ki-nyomtatott képek, céges arculati elemek színei a megálmodottól. Így a Cerberus Kft. vezetője elsősorban nem a gyártásra, hanem a szolgáltatásra helyezte a hangsúlyt, vagyis a megrendelő igényeinek megfelelően próbálnak alternatívát nyújtani az esetleges selejtekt gyártása és az emiatt elégedetlen vevő helyett.

A második nap első előadása szintén a Konica Minolta csapatához kapcsolódik: *Petró László* és *Szabó László* a cég történetét ismertette először, hangsúlyozva annak szerepét a nyomtatás fejlődésében, hiszen a vállalat elődeihez kötődik az első zoom-funkcióval rendelkező, valamint a világ első színes, digitális másológépe. Ezután pedig a prezentációban megelevenedő animációkban bárki nyomon követhette a digitális oldalleképezés működését. Az előadásból nem hiányzott némi patriotizmus sem – külön kiemelték Selényi Pált mint az elektrosztatikus fénymásolás feltalálóját.

A szakmai fórum egyetlen külföldi előadója, *Stephan D. Bolderheij* a Creo nyomtatásvezérlőket mutatta be. Az IC-304 berendezésnek a speciálisan Konica Minolta bizhubPRO C6500-as nyomógépéhez igazított változata az alapgép teljes funkcionalitását – beleértve a különböző finisherek kezelését is – ki tudja használni, de a szak-

ember elmondta, hogy a többi gyár gépeihez készített RIP-jeik is hasonló működésűek, mivel a szoftver magjának majdnem teljes egésze megegyezik. A JDF-alapú munkafolyamatba történő integráláson kívül szóba került az is, hogy hibás előkészítés esetén magán a RIP-en is vannak színkezelési és képjavítási lehetőségek. A változóadatnyomatással kapcsolatban Stephan D. Bolderheij a Darwin nevű eszközt ismertette, amely Windows- és Macintosh-rendszereken egyaránt futtatható, és együttműködik mind a QuarkXPress-szel, mind az Adobe InDesign-nal. A nyitottság mellett kiváló teljesítményt is nyújt, mivel a RIP az állandó adatokat csak egyszer képezi le.

A hátralévő három előadás már a digitális nyomdák működtetésével foglalkozott. A Prime Rate Kft. részéről *Tordy Éva* mutatta be a céget, és beszélt annak látványos fejlődéséről. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy valójában nem kizárólag nyomdaként, hanem értéknövelt szolgáltatáscsomagjuk révén olyan vállalatként működnek, amelyik a tanácsadástól kezdve a logisztikai feladatok ellátásig képes direktmarketing tevékenységet folytatni. *Ratkovics Péter*, a Partners Kft. vezetője csak megerősíteni tudta, hogy digitális nyomtatás alatt nem elsősorban a kis példányszámú, rövid átfutású nyomdai megbízásokat kell érteni, mivel ez a technológia elsősorban változó adatokat tartalmazó dokumentumok előállításánál hozhatja a legtöbb nyereséget. Különösen a tranzakciós dokumentumok – számlalevelek, csekkek – esetén figyelhető meg a személyre szabott ajánlatok nyomtatásának hatása, mely révén akár többszörös bevételt is elértek a megbízók. A tegnapi estét záró Schmidt Dániel ezúttal a nyomdaüzemeltetés praktikus gazdasági részleteibe avatta be a résztvevőket. A gazdaságossági elemzések fontossága és a konkurencialemlés szükségessége mellett a digitális nyomtatás jövőjéről is beszélt. Noha az árbevételi görbe még messze elmarad az ofsetnyomtatás eredményétől, a digitális technológia egyre nagyobb mértékben részesedik a teljes piaci hozamból, és az egy nyomatra eső haszon pedig már a kezdetektől meghaladja a hagyományos nyomdaiparban elérhető értéket.

A másnap reggelre tervezett gyakorlati délelőtti a Print & Go nyomda Feketesas utcai épületében folyt. A három csoportba osztott résztvevőket a cég egy-egy munkatársa vezette körbe, akik többféle gyártó berendezését is megnézhatték, némelyiket működés közben is. A nagy, egylégtérű

helyiséget bajos lenne ugyanakkor üzemnek nevezni – bár a nyomó- és kötészeti gépek a megrendelők szeme előtt működnek, a rövid átfutási idők miatti várakozás könnyen elúthető a bárkákban vagy a mellettük felállított internetes terminálokon.

Ebéd után ismét a megszokott előadóterem várta a konferencia résztvevőit, ezúttal azonban valamennyi előadó egyszerre foglalt helyet velük szemben. Bár a hozzájuk intézett kérdések kezdetbe nehezen érkeztek, később a fórum számukra is érdekes eszmecserebe fordult át, amely nem is akart véget érni az előre meghirdetett zárás időpontjáig. Ekkorra már a megjelentek többsége ki is töltötte a kérdőívet, amelyen a rendezvényt kapcsolatos véleményük iránt érdeklődtek a szervezők, így a mostani rendezvény sikerére alapozva remélhetőleg a digitális szakmai fórum sorozattá nőheti ki magát. Az érdeklődést tekintve erre megvan a lehetőség...

Hogyan értékeli a rendezvényt?

Székely Dániel, a Konica Minolta Magyarország Kft. direkt értékesítés vezetője. – „Úgy érzem, hogy a rendezvény elérte a célját, az érdeklődő nyomdák átfogó képet kaptak a digitális nyomtatás elméleti, technikai és gyakorlati kérdéseiről. Nehezen indult, de a végén kimondottan jól sikerült a rendezvényt záró nyomdalátogatás és kerekasztal-beszélgetés. Olyannyira, hogy a résztvevők és előadók az időről megfeledkezve a rendezvény vége után is folytatták a szakmai eszmecsere...”

Radó István, a Digitális Szakmai Fórum program-szervezője. – „Mivel már több mint tíz éve szervezem a FairPrint konferenciát Ratkovics Péter

és Várhegyi László barátommal, természetes, hogy a mai »nyomdászokdás« tárgykörében feltétlenül szükséges továbbképzés állandóan kényszerítő szükségességét kívánom hangsúlyozni. A fórum tematikájának összeállítójaként ehhez a feladathoz kerestem előadókat. A Konica Minolta Magyarország Kft. éppen időben lépett be a piacra digitális nyomógépeivel, és azonnal felismerte, hogy potenciális vásárlóinak többet, jobban és főleg olcsóbban kell nyújtania »öregebb« konkurenseinél. A nyomdász szakma most már minden ízében digitális. Nincsenek »örök tudá-

sok«, minden változik, megújul, bővül, módosul. A legértékesebb profittényező éppen ezért a sokrétű, sok irányból jövő, hasznos tapasztalatok sokasága. Jómagam előadásomban elsősorban a professzionális nyomdászprogramok használatához feltétlenül szükséges hagyományos tipográfiai értékek figyelembevételének szükségességét hangsúlyoztam, mert úgy látom, hogy e tárgykör manapság a szakmában »mostohagyerek«. Örülök, hogy sokan eljöttek a fórumunkra, és remélem, hogy mindenki vitt valami hasznos tapasztalatot magával »otthoni« használatra.”

Aranyrajzszög Díj

2007. OKTÓBER 9. BUDAPEST

Az MGSE (Magyar Grafikai Stúdiók Egyesülete) immár hatodik alkalommal hirdette meg az Aranyrajzszög Díj pályázatot. A társaság ily módon közelebb hozza egymáshoz a tervezőgrafika területén tevékenykedő alkotókat, és évről évre megmutatózási lehetőséget kínál a műfaj képviselői számára.

A díj egy valódi aranyrajzszög, melynek elsősorban eszmei értéke van, hiszen általa maguk a kollegák ismerik el az arra érdemes teljesítményeket.

AZ ARANYRAJZSZÖG 2007. ÉVI DÍJAZOTTJAI
(a díjakat hagyományosan négy kategóriában ítelték oda):

Kiss István – életműdíj

Farkas Anna – utóbbi évek egyenletesen
kimagasló teljesítményéért

Kassai Ferenc – kulturális díj

Farkas Antal Jama – szuverén alkalmazott
grafikai díj

Kiss István, Kassai Ferenc, Farkas Anna, Farkas Antal Jama

